

Иван Вазов
Охридско езеро

(Написано при известието за освобождаването на Охрид)

Какво ме тласка днес и кой ме глас зове
към твоя лъскав шир и китни брегове,
о, езеро прекрасно?
Не знам – но в тоя час величествен ламтя
със вихрени крила към теб да полетя,
към твоя чуден свят, пленил духа ми властно;

ламтя да потопя душа и смаян взор
на твое огледало в светлия простор,
о, езеро омайно,
на сините вълни да гледам хубостта,
на техния плясък тих да слушам песента,
стенанието тайно;

И там, при Охрид стар, праха да видя свят,
въз който е стоял изчезналият палат
на бурний Самуила,
да сетя, може би великия му дух
витающ там; да чуя в ромона ти глух
легендите свети на старината мила;

да тъна във море от спомени, мечти
пред твоя чуден шир с неземни красоти,
кой свода отражава,
и гост очарован, въз славния ти бряг,
да гледам възхитен народния ни стяг
как вятър го развява!

Ноември, 1915

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Вилиана В. Янева, юли 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4892>]